

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Invivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

quod olim longè amplissimum fuit, vt antiqua mænia seu muri, in agro suburbano extantes etiamnum testantur: vt non sit mirum ad has tres nominatissimas vrbes, missos fuisse à S. Petro Apostolo, tres sacrosistos Triumuiros, Eucharium, Volerium & Maternum (de quibus in Apotheca mea egi) qui sedem Pontificiam Treuiris stauerunt; vt è qua ciuitate ceu Regia, iura prophana reddebantur, redderentur & sacra, fidesque Christiana facilius è fonte, in riuos dimanaret.

I V N I V S.

14. Iun.

Decimo octauo Kalend. Iulij.

Vide cap.
53. Apot.
Spir. fol.
236.

Panormi in Sicilia S. Roseleæ virginis ex sanguine regio oriundæ, quæ anno 1624. diuinitus inuenta, Siciliam à peste postmodum liberauit, & deinceps præseruauit.

DE hac sancta virgine deque gloriosa eius Inuentione ac sacro Triumpho Panormi exhibito alijsque miraculis, plura in dies expecto.

16. Iun.

Sextodecimo Kalend. Iulij.

Vide cap.
36. Apoth.
Spir. fol.
190.

Misnæ in Germania S. Bennonis Episcopi & Confessoris, quem Bauaria tamquam fidelem contra pestem Tutelarem colit.

TRithemius abbas, exposcente Georgio duce Saxonie, pro huius sancti canonizatione, ad Iulium Papam inter cetera ita de hoc scripsit: Vita Bennonis sanctissima, plena virtutibus, à vetustioribus suisque contemporaneis luculenter habetur descripta, & multa quotidie in Ecclesia Misnensi ad eius tumulum fiunt miracula. Postea verò Hadrianus VI. qui solo Leone XI. intermedio, Iulium immediate secutus est, Bennonem, & Antoninum

ninum Archiepiscopum Florentinum, sanctorum numero adscriptis anno 1523. solennitatemque S. Bennonis retulit ad 16. Iunij, deditque plenariam indulgentiam ea die Misnensem Ecclesiam visitantibus. Diploma Pontificium Canonizationis hactenus asseruatur Romæ in Ecclesia S. Mariæ de Anima, nationis Teutonicorum.

Pridie Kalend. Iulij.

30. Iun.

Lemouicis in Gallia S. Martialis Episcopi cum duobus presbyteris Alpiniano & Austricliniano, quorum vita miraculorum signis admodum effulsit.

Vide cap.
35. Apoth.
spirit. fol.
188.

IN Apothea mea cap. de S. Martiali, dixi hunc meritò vocandū esse Galliæ Apostolum, ita enim à sede Apostolica definitū reperio. Anno siquidem 1029. Lemouicis celebrata est Synodus sub Gauselino Archiepiscopo Bituricensi, & Iordano Episcopo Lemouicensi in causa tunc tēporis in Aquitania controuersa, nimirum, essetne hic Sanctus Episcopus in sacris precibus vocandus *Apostolus*, sicuti in Ecclesia Lemouicensi hactenus fiebat: contradicentibus nonnullis atque contendentibus non *Apostolum*, sed, *Confessorem* tantummodo nominandum esse. Ad cuius controuersiæ decisionem non solum iam dicta Synodus, sed & Bituricensis ac Pictauiensis celebratæ fuerunt; tandemq; à Ioanne XII. Pontifice Rom. rescriptum fuit, S. Martialem Apostolum dici ac vocari debere. Potuisset quidem hoc citius amica sententia definiri. nempe non tantum illos Duodecim, sed & reliquos Discipulos dictos reperiri Apostolos; insuper & in Ecclesia eo nomine decoratos omnes qui legitime missi ab Apostolica Sede, populos ad fidem Christianam conuertissent: verum cum semel quid deducitur in controuersiam, crescentibus studijs, quamuis minimum, in immensum augeri solet. Ex eo insuper quod hic sanctus Episcopus vocet se in epistolis suis, *Martialem Cepham*, suspicati sunt olim nonnulli, hunc esse eundem illum Cepham cui Paulus dicit se in faciem restitisse, ad Galatas 2. quod quàm probabiliter dicatur, vide apud Baron. & eius loci Cōmētatores, quorū recepta sententia est, Apostolū Petrū ibi intelligi.

Baron.
anno.
1029.

D 2

JVLIVS